

ת"פ 31103/09/17 - מדינת ישראל נגד אדם אלפאעור

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 31103-09-17 מדינת ישראל נ' אלפאעור (עצור בפיקוח) 2.4.19
בפני כבוד השופט כמאל סעב
המאשימה
נגד
הנאשם
אדם אלפאעור

הכרעת דין

אקדמת מילין:

1. הנאשם יליד 1999 ואמיר חסן יליד 1998 (להלן: "**האחר**"), חברים, שתקפו ביום 29.8.17 (להלן: "**המועד**"), את מ.פ. (להלן: "**המתלוננת**"), וגנבו ממנה שני תיקים שבתוכם 10,000 ₪ במזומן, טלפון נייד ושעונים - (להלן: "**התיקים**"), לטענת המאשימה, אירוע זה יקרא להלן "**השוד**".
2. בגין האירוע הנ"ל הובאו הנאשם והאחר לדין בכתבי אישום נפרדים. לנאשם יוחסו העבירות הבאות: שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) ביחס עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**) ועבירת קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לאותו חוק.

עובדות כתב האישום:

3. מנסיבות האירוע ניתן להניח כי במועד, ידע הנאשם והאחר שברשות המתלוננת מזומנים והחליטו לשדוד אותה ולשם כך הגיעו בשעה 16:00 או בסמוך לכך בקטנוע מס' רישוי 17-685-70 - (להלן "**הקטנוע**"), שבבעלות הנאשם לרחוב טבריה שבחיפה, שם הבחינו במתלוננת עולה למונית ואז נסעו בעקבות המונית שהגיעה לרחוב יד לבנים.
4. הנאשם והאחר עצרו והראשון ירד מהקטנוע והמתין ליד כניסת ביתה של המתלוננת כשהאחר נותר על הקטנוע לשם מילוט הנאשם מהזירה.
5. משהגיעה המתלוננת לכניסה לבניין בו היא מתגוררת, התנפל עליה הנאשם ומשך את תיקיה, היא התנגדה ואז ריסס הנאשם את פניה בגז מדמיע והפיל אותה ארצה, משך את התיקים מידיה ונמלט מהמקום ביחד עם האחר

באמצעות הקטנוע.

6. הנאשם והאחר גנבו בצוותא חדא מן המתלוננת המזומנים בסך של 10,000 ₪, טלפון נייד ושעונים כשבמהלך ביצוע העבירה היכו אותה והשתמשו באליומות כלפי גופה כדי להשיג את הרכוש שנגנב וכדי למנוע התנגדותה.

ההליכים הפלייט

7. ההליך נגד האחר התנהל בפני מותב אחר, שם תוקן כתב האישום והאחר נטל אחריות, הודה, הורשע, ונדון לעונש מאסר בפועל כמפורט בגזר הדין - ראו ת/64.

8. תהליך בחינת הייצוג בתיק זה נמשך מחודש ספטמבר 2017 ועד לקראת סוף נובמבר כשבסופו של יום מונה סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית בהתאם להחלטת מיום 1.10.17.

9. הסנגור הציבורי עו"ד תלחמי ביקש דחייה ללימוד החומר וגיבוש עמדה, כשבישיבה מיום 20.11.17 הודיע כי הנאשם יכפור בעובדות מסוימות שבכתב האישום וכי מטעמו לא תבוא כל התנגדות להגשת הודעות המתלוננת ללא צורך בחקירתה ועל כן נקבעה ישיבה נוספת ליום 11.12.17 שבה שב הסנגור והעלה בקשה לדחייה נוספת לשם גיבוש עמדה סופית.

תשובת הנאשם לאישום:

10. בישיבה מיום 15.1.18 הסנגור כפר בשם הנאשם בעובדות כתב האישום מבלי להתכחש לעצם אירוע מעשה השוד ותשובת הנאשם הייתה בזו הלשון:

"... שאותו אמיר - (האחר כ.ס.), התקשר לנאשם וביקש ממנו להסיע אותו לאיזה שהוא מקום. הנאשם הוא זה שנהג בקטנוע, הסיע את אמיר ואז אמיר ירד מהקטנוע הלך וחזר. הנאשם לא ראה מה עשה אותו אמיר".

11. בעקבות תשובה זו נקבעו מועדים לשמיעת הראיות.

ההליכים נגד האחר - אמיר חסן:

12. למען הבאת תמונה שלמה ומלאה אציין כי האחר, הובא לדין בתיק ת"פ 31015-09-17 בגין עבירת שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין וכן עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף

499(א)(1) לחוק העונשין, אך בהמשך, במסגרת הסדר טיעון תוקן כתב האישום ונמחקה ממנו העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. זאת ועוד במסגרת הליך זה ביקש האחר לצרף אישום אחר המייחס לו עבירה של החזקת סמים (מסוג חשיש במשקל נטו של 0.75 גר' לצריכה עצמית) - ראו ת/63 ו-ת/64.

13. האחר הורשע, על סמך הודאתו, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן וכן בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית בלבד שיוחסה לו באישום המצורף, ונידון (בפני כבוד השופט א' לוי) לעונש מאסר של 16 חודשים לצד עונשים נלווים כמפורט בגזר הדין - ראו ת/64.

סקירת הראיות:

14. משכפר הנאשם נשמעו הראיות, שבחלקן הגדול הוגשו - (ת/1 עד ת/49), בהסכמה וללא חקירת אותם עדים, למעט העדים שאתייחס אליהם בהמשך.

15. הודעות המתלוננת ת/6 ו- ת/7 בהן מסרה את העובדות הבסיסיות שבכתב האישום ביחס להתרחשות אירוע השוד וציינה כי השודד היה עם קסדה, לכן לא יכלה לראות את פניו, אך הוסיפה שככל הנראה מדובר באדם צעיר ו- "גובה ממוצע" - (ת/6 עמ' 2 שו' 4).

16. המתלוננת ציינה עוד כי היא לא ראתה אדם נוסף עם השודד. המתלוננת מסרה כי הוא ריסס אותה בגז מדמיע ומשך את התיקים מידיה והיא נפלה - לענין סימני האלימות על גופה של המתלוננת ראו ת/38 והתמונות שצורפו, הדיסק ת/38 ולהתייחסות המתלוננת למקור החבלות - ראו ת/39 סעיף 2.

17. הנאשם נעצר ביום 30.8.17 בשעות הבוקר כשהוא ישן במיטתו - (ראו ת/14). בשעה 08:18 נחקר לראשונה (ת/1) ובחקירתו זו סיפר כי הוא היה ביום השוד "... **בעבודות שירות בבית ספר ליאו בק בשפרינצק**" (ת/1 גיליון 2 ש' 41). הנאשם המשיך ומסר כי ביום השוד אחיו ששמו אמיר, גם כן, הסיע אותו בקטנוע לעבודות השירות משעה 08:00 והחזירו הביתה בשעה "... **15:30-16:00** ..." (ת/1, גיליון 2, ש' 43-50).

18. לעומת זאת בדיקת מחקר התקשורת מראה כי אין כל אמת בדברי הנאשם וכי אחיו לא הסיע אותו לעבודות השירות ואף לא החזירו לביתו (ראו לענין זה ת/36 סעיף ב'). בהמשך מסר הנאשם את שמות קצינת המבחן דלית וכן את ג' מיכל "מדרך המלך" (ש' 52), כמי שפגש בליאו בק.

19. הנאשם נשאל לגבי מעשיו במהלך אחר הצהריים והוא סיפר כי יצא עם שלושה חברים שנסעו תחילה לעפולה ולאחר מכן לנהריה על מנת לרכוש קטנוע (גיליון 4 שבת/1), וחברו אמיר חמתי רכש את הקטנוע "... **זה אופנוע שטח שגם חונה בחצר ביתי** ..." , כך מסר הנאשם - (ת/1 גיליון 4 ש' 64). - הנאשם אישר במו פיו כי גרסתו הראשונה ת/1 אינה אמת - ראו תשובתו בחקירתו הנגדית לשאלת הפרקליט בעמ' 46 ש' 17-18 לפרוטוקול.

20. בחקירתו זו - ת/1, הכחיש הנאשם כל קשר לאירוע השוד.

21. ביום 3.9.18 נחקר הנאשם בשעה 14:23 - ת/2, שוב, כשבחקירתו זו הוא חוזר ומוסר כי בשעות הבוקר הלך ל - "של"צ", והגיע בשעה 08:00, אך הוא תיקן עדותו הראשונה באומרו כי הוא לא נשאר שם עד השעה 15:30 ועזב את המקום "בצהריים", לדבריו, "אני לא אוהב לשמוע אותם" (העובדות הסוציאליות - כ. ס.), **מדברים על הבעיות של ההורים שלי** - (ת/2, גיליון 2, ש' 18), אך תירץ את עזיבתו ברצונו ללכת לשל"צ, תירץ שאין בו אמת - ראו חקירתו הנגדית במהלך עדותו בפניי.

22. החוקר הטיח בנאשם את החשד לביצוע השוד וזה שב והכחיש זאת. החוקר טען בפני הנאשם כי הוא זה ששדד את המתלוננת וגנב את מכשיר הטלפון הנייד שלה, אך הלה שב והכחיש זאת. החוקר הטיח בנאשם את העובדה שלאחר השוד הוא הפעיל את הטלפון הנייד של המתלוננת מסוג אל. ג'י. באמצעות הסים שלו, אך הוא המשיך בהכחשתו ואז נתבקש להסביר איך מספר הטלפון שלו הגיע למכשיר המתלוננת שנשדד, ותשובתו הייתה: "**לא יודע מה זאת אומרת הגיע**" (ת/2 גיליון 3 ש' 54-57).

23. כאן ראוי להפנות לבדיקה שנערכה וממנה עולה כי הנאשם החליף יום לפני אירוע השוד, קרי ביום 28.8.17 את הסים שלו שהיה במכשיר נייד מסוג אייפון 6 ושנתפס בתיק פל"א 382103/17 - עובדה הסותרת את טענתו לכל אורך הדרך כי הסים שלו היה מצוי בנייד שנתפס במסגרת חקירה בתיק קודם (ראו ת/31 ו-ת/27 סעיף 3). עוד יש לציין כי הנאשם הכחיש את טענת השוטר שערך מזכר ובו ציין כי עם כניסת (הנאשם ביחד עם השוטרים שערכו חיפוש), לבית הוריו, פנה הנאשם לאביו ואחיותיו ושאל אותם בערבית "וויין אל טלפון אל. ג'י." ששמעותה "איפה הטלפון הנייד אל. ג'י." - (ראו ת/22 וגם ת/19) ובו תיאר החוקר רס"מ אופיר גזית את פניית הנאשם לאחיו ביחס למכשיר הנייד מסוג "אל. ג'י.".

24. אזכיר כי במהלך השוד מכשיר מסוג זה נגנב מן המתלוננת.

25. הנאשם נחקר פעם שלישית ביום 5.9.17 שעה 18:04, ת/3, על הודעה זו הוא סירב לחתום ובה נשאל על החלפת סים של הנייד שברשותו ואישר זאת כשהוא טוען כי הסים היה כל הזמן במכשיר הסמסונג בלבד (ת/3 גיליון 2 ש' 19), אולם בהמשך מסר הנאשם גרסה חדשה וטען כי הוא פגש בסמוך לביתו בנרקומן שהציע לו מכשיר נייד, אותו רצה לקנות אך בשל המחיר הגבוה שביקש אותו איש - נרקומן, הוא לא קנה את המכשיר, בסופו של יום.

26. הנאשם הדגיש שוב ושוב כי הוא לא הכניס את הסים שברשותו למכשיר הנייד שנשדד מן המתלוננת ושנמצא על ידי המעורב ששמו קנאו בלטה (ראו ת/32 סעיף אחרון).

27. המדובר במכשיר מסוג אל. ג'י. - ת/3 גיליון 3 ש' 27 ואילך, ואז בשורה 53, הטיח בו החוקר שבעצם הוא הנאשם היה זה שהכניס את הסים שלו לנייד הגנוב של המתלוננת והשתמש בו במהלך הנסיעה לעפולה ולאחר מכן לנהריה ולשאלה זו ענה הנאשם: "**לא יודע**" (ת/3, גיליון 3, ש' 57) וכשנתבקש להסביר עובדה זו, טען הנאשם כי הסים היה במכשיר הגלקסי כל הזמן - (ת/3, גיליון 4, ש' 59).

28. החוקר שב והטיח בנאשם את העובדה כי מחברת התקשורת התקבל ממצא לפיו הנאשם נסע לעפולה ולנהריה כשברשותו הנייד הגנוב של המתלוננת ובתוכו הסיים שלו (ת/3 גיליון 4 ש' 84) ואז ענה בש' 86 בזו הלשון: **"לא יודע, אולי הנרקומן הכניס את הסיים שלי ומשהו השתבש"** ואז נשאל אם אותו בחור נרקומן התלווה לנסיעתו לעפולה ולנהריה ועל כך השיב הנאשם בשלילה - (ת/3, גיליון 4, ש' 89) ומשנשאל אם הוא משאיר את הנייד שלו מחוץ לבית, השיב **"שכחתי אותו למטה"** (ת/3, גיליון 4, ש' 92).

29. חלף הגרסאות השונות והרבות של הנאשם בעניין השימוש שעשה בנייד שנגנב מן המתלוננת, הוא נאלץ בסופו של יום להודות בחקירתו הנגדית במהלך עדותו בפני כי **"קיבל במתנה"** את הטלפון שנשדד, מהאחר - אמיר חסן - (ראו עמ' 51, ש' 3-4).

30. כאן המקום להפנות ל- ת/41 ביחס לזהות הנייד בו השתמש הנאשם לעומת זה שהשתמש בו אחיו ראמי.

31. הנאשם נשאל ביחס לריבוי השיחות בינו לבין שכנו אמיר חסן ביום אירוע השוד (ראו ת/36 סעיף א' וגם סעיף ג' וכן ת/32) וטען כי לפעמים היחסים ביניהם טובים וקרובים ולפעמים היחסים מסתכמים ב"שלום שלום" בלבד (ראו ת/3, גיליון 4, ש' 60 ואילך).

32. בחקירת הנאשם במשטרה הוא המשיך להכחיש כל קשר לאירוע השוד וטען כי כל הידוע לו זה "מהפרוטוקול" ומהחקירות וכי אין לו כל קשר לאירוע.

33. הנאשם שב והכחיש כי הוא סיפר למאן דהוא דבר על האירוע ורק כשנשאל לגבי שהותו בתא המעצר בימים האחרונים הוא מסר כי היה אחד בשם אבו מוך שהובא לתא שלו ושניהם לבד היו באותו תא.

34. לטענת הנאשם "הפרצוף" של אבו מוך הפחיד אותו ולמרות שהאחרון לא איים עליו ולא הסתכסך אתו הוא התחיל לדבריו **"...לעשות עליו רושם ופוזת וחירטטתי אותו"** (ת/3, גיליון 5, ש' 129) וכשנתבקש להבהיר דבריו טען כי סיפר "כל מיני דברים" (שם בש' 131).

35. בהמשך מסר הנאשם כי הוא אכן סיפר לאותו עצור אבו מוך לאחר שהאחרון " (ש)נשבע כי הוא- קרי, הנאשם אלפאעור, "עשה את המעשה" אז הנאשם זרם - **"... איתו אמרתי לו שכן הלכתי שדדתי וזה כל מיני סיפורים סיפרתי"** (ת/3, גיליון 6, ש' 133). הנאשם נשאל על ידי אבו מוך - המדובר, אם היה איתו אדם נוסף ועל כך השיב:

"אמרתי לו שלא ואז הוא התחיל אני יודע שהיה איתך ואז אמרתי לו שזרקתי לו את השם של חבר שלי שכל היום לפני המעצר דיברתי איתו..." - (ת/3, גיליון 6, ש' 137-138).

כאן המקום להפנות לעדות העד פארס חסן, אחיו של אמיר ומי שעובד איתו בהעברת משלוחי מזון בשופרסל, שם מסר כי הנאשם ונוסעי רכב המשלוחים נפגשו בהדר, שם ירד האחר -אמיר חסן, מרכב המשלוחים והצטרף

לנאשם.

36. כשהנאשם ידע במהלך חקירתו שמדובר במדובב הוא טען כי מלכתחילה לא האמין לו וידע שהוא "עובד עם המשטרה" ולכן "חרטט" לו כל מיני דברים לא נכונים כדי לעשות עליו רושם.

37. הנאשם ענה לטענה כי הוא בעצם סיפר דברים שהתרחשו בשוד ושרק מי שהשתתף בו יכול לדעת אותן עובדות באמירה כי הוא סיפר למדובב "... כל מיני סיפורי שקר", משום שפחד ממנו.

38. הנאשם נשאל איך הגיעה המתלוננת לרחוב יד לבנים והוא טען "שחירטטתי אותו" (ת/3, גיליון 6, ש' 143) ובהמשך טען שאינו זוכר מה אמר למדובב ואז השמיע החוקר לנאשם את ההקלטה ת/5 (ראו ת/3, גיליון 6, ש' 151 וגם ת/57א (התמליל)) ועל כך השיב:

"אני מכיר את הסיפור אני אמרתי לו הכל ואני לחצתי לו ידיים, לא האמנתי לו אפילו לדקה" (ת/3, גיליון 6, ש' 152).

ואז נשאל אם לטענתו המדובב עובד עם המשטרה ועל כך השיב "לא יודע" (ת/3, גיליון 6, ש' 154).

39. יש לציין כי צפייה בת/57 ועיון בתמליל ת/57א מעלה תמונה ברורה שהנאשם מסר למדובב פרטי התרחשות השוד ואופן הגעת המתלוננת לזירת העבירה והעובדה כי האחר - אמיר חסן היה בזירה וכן יתר הפרטים מעידים על כך שדברי הנאשם למדובב באו לתאר את נסיבות אירוע השוד והמשתתפים בו ללא פחד או חשש מהמדובב. הנאשם נשמע כמי שיוזם השיחות עם המדובב.

40. בשיחות שהתנהלו בין המדובב המכונה אבו מוך לבין הנאשם ניתן להתרשם שהאחרון לא רק יזם את השיחות, הוא אף העלה נושאים שונים ורבים הלא קשורים לנושא החקירה וגם כשדיברו על נושא אחר שב הנאשם והעלה את השאלה איך ידעו השוטרים שהסים שלו היה בנייד אל. ג'י. של המתלוננת ואף הביע תמיהתו על כך. ברי שהמדובב לא הפחידו, נהפוך הוא, מקריאת התמליל ומשמיעת השיחות ביניהם עולה כי נוצרו בין השניים יחסי אמון שבמסגרתם סיכמו דברים, לפיהם, יעשה המדובב מעשים וינקוט בפעולות מסוימות כלפי האחר כשיתחרר מהמעצר.

41. עוד ניתן להתרשם כי הנאשם מסר למדובב נתונים ביחס למתלוננת, לעניין אופן הגעתה לזירת העבירה - במונית "חיכו לה.. עד שהיא עלתה למונית לחזור הביתה" (שיחה מיום 4.9.17, עמ' 16, ש' 6). הנאשם מסר עוד כי שותפו לעבירה היה אמיר חסן (אותה שיחה בעמ' 18, ש' 28 ואילך) ואף תיאר אותו כאדם שמן, גבוה ויש לו קעקוע ("אאוט לאו") שמשמעותה מחוץ לחוק (שיחה מיום 4.9.17, עמ' 19, ש' 20-28) כשקודם לכן ספר הנאשם למדובב גם כן, כי שותפו לשוד עובד בשופרסל (שיחה מיום 4.9.17, עמ' 18, ש' 35 ועמ' 19, ש' 1. ראו גם כן

ת/57ב.

42. המדובב העיד בפני ועדותו מהימנה בעיני ודי אם אפנה לחקירתו הנגדית המצומצמת שבמסגרתה הוא מסר כי הנאשם קשר את עצמו לשוד - עמ' 32, ש' 1-2.
43. עוד יש לציין כי די בציטוט מעדות הנאשם במשטרה ודבריו שהשתנו מרגע לרגע בהתאם לעובדות שהוצגו בפניו ואשר היה בהן כדי לסתור את גרסתו, הן מהחקירה הראשונה ועד לאחרונה ואף הדברים כפי שהובאו לעיל מעידים על כך שהוא לא עקבי וקוהרנטי, בלשון המעטה ועדותו לא אמינה כלל ועיקר.
44. גרסתו של הנאשם בפני רחוקה מהאמת ואף ניתן להתרשם מקריאת עדויותיו במשטרה וגם מההתרשמות הבלתי אמצעית כפי שיובהר גם בהמשך שהמדובר באדם "שאין בפיו אמת".
45. המדובב העיד בפני בפנים חשופות ותוך הסתרתו מאחורי פרגוד וסיפר שהנאשם מסר לו את פרטי האירוע מבלי שהיה יכול לדעת פרטים אלו (ראו טופס תדרוך ת/56 וראו גם עדותו בעמ' 29 (פרוטוקול מיום 17.7.18). המדובב מסר כי התדרוך נעשה "כשעה - שעתיים" (ראו עדותו בעמ' 31 ש' 4) ואשר כלל פרטים כלליים ומינימאליים לגבי האירוע בו הוא נתבקש לדובב את החשוד - הנאשם, וכי האחרון ספר לו דברים שרק מי שהשתתף בשוד יכול היה לדעת על התרחשותו.
46. מטעם המאשימה העיד גם העד פארס חסן אחיו של האחר - אמיר חסן. עד זה מסר כי ביום האירוע עבד אחיו אמיר ביחד אתו במשלוחים של שופרסל וכי בסביבות השעה 14:00-15:00 הוא הלך "ובחור בשם קרלוס החליף אותו" (ראו פרוטוקול בעמ' 33, ש' 19). לטענת העד הוא זכר את הבגדים שאחיו לבש. עוד נשאל לגבי מערכת היחסים בינו לבין אחיו אמיר והוא תיאר מערכת יחסים שאינה יציבה ואינה גלויה במידה מספקת. נשאל עוד אם אחיו נוהג בקטנוע והשיב בשלילה, אך בהמשך אישר כי לאחיו אמיר היה קטנוע בעבר, (עמ' 37, ש' 10 ועוד בש' 12).
47. העד פארס מסר עוד כי הוא זוכר שאחיו אמיר - האחר, התקשר לאדם וביקש לבוא ולאסוף אותו מהעבודה כי "יש לו קומבינה" (עמ' 37, ש' 17). שיחה זו התנהלה בין אחיו אמיר - האחר, לבין אדם נוסף עת היו ברכב. העד סיפר עוד כי הוריד את אחיו אמיר ברח' רש"י בחיפה והוא ראה מי אסף אותו (עמ' 37, ש' 29) ובהמשך בעמ' 38 עונה לשאלה אם הוא ראה את הנאשם מגיע אסף אותו (עמ' 38, ש' 2) ותשובתו הייתה "כן" (ש' 3), כשהוא מתאר את אופן רכיבת הנאשם ואחיו על הקטנוע - לגרסתו הנאשם נהג בקטנוע ואחיו אמיר הצטרף אליו והתיישב על המושב שמאחורי הנהג (עמ' 38, ש' 4-5).
48. העד מסר עוד כי אחיו אמיר - האחר, ביקש מקרלוס להחליפו בעבודה (עמ' 38 ש' 14, 19-20). בחקירה החוזרת נתבקש העד להסביר מדוע חלק מהדברים שמסר בבית המשפט לא סיפר בחקירתו במשטרה, ועל כך ענה: "**אין לי הסבר**" (עמ' 39, ש' 7). העד דחה את טענת הפרקליט שדבריו נאמרו בשלב זה ולא במהלך חקירתו כדי לעזור לנאשם ועל כן ובעקבות חקירת העד החוזרת, ובשל הסתירות שבעדותו ביקש הפרקליט להכריז עליו כעד עוין ולהגיש את הודעתו בהתאם לסעיף 10א לפקודת הראיות (עמ' 39, ש' 27 ואילך).

49. הסנגור לא התנגד להגשת ההודעה שנתקבלה וסומנה ת/58. העד אישר כי ידוע לו שאחיו אמיר - האחר, נעצר לאחר שהנאשם מסר את שמו למדובב והלה השיב בחיוב, אך משנשאל האם עובדה זו גורמת לו לסייע לנאשם, השיב כי "זה לא קשור לאדם" (עמ' 41, ש' 31). בהמשך אישר העד כי בשל עובדה זו - הפללת אחיו על ידי הנאשם בפני המדובב, אין לו כל אינטרס לשקר כדי לעזור לנאשם (עמ' 42, ש' 4-5).

50. עיון בת/58 מראה כי החלק עליו העיד העד שלפיו הנאשם אסף את אחיו ברח' רש"י בהדר לא נמסר לחוקר, ההפך הוא הנכון. העד נשאל בגיליון 2 ל- ת/58 ש' 36 ולאחר שאישר כי הוא מכיר את הנאשם שהוא חבר של אחיו אמיר - האחר, הוא הכחיש שראה את הנאשם באותו יום (ת/58, גיליון 2, ש' 36-37). הגם שהעד סיפר חלק מהידוע לו לחוקר ככל הנראה לא מסר לו את כל האמת בנקודה זו וכי העובדה שהנאשם אסף את האחר, עובדה שהעיד עליה בפני בלבד ולא הזכיר אותה בעדותו במשטרה, אין בה כדי לסייע לנאשם וכך ניתן לומר כי אין בדברי העד כדי להחמיר עם הנאשם בשל העובדה שהאחרון הפליל את אחיו, כי הרי לעד זה לא תצמח כל תועלת ומערכת היחסים בינו לבין אחיו - האחר, צוננת. עוד ניתן לומר כי אחיו נידון כבר ועונשו נגזר ביום 03.06.18 (ראו ת/64 ו- ת/63).

51. יודגש כי הגם ששמו של האחר נמסר על ידי הנאשם למדובב, הרי שהאחר נחקר במשטרה מספר פעמים (ראו ת/55, ת/54, ת/53, ת/52, ת/51 ו-ת/50), ובכל חקירותיו הוא שב וכפר במיוחס לו. אולם בסופו של יום, הורשע על פי הודאתו ונידון בפני מותב אחר לעונש מאסר.

אמיר העיד בפני ביום 5.6.18 וטען כי הוא והנאשם הלכו לאכול שווארמה, (עמ' 14, ש' 11), ובהמשך התכחש למעורבותו בשוד ובשל סתירת עדויותיו במשטרה הוכרז כעד עוין.

בחקירתו הנגדית הודה אמיר כי כל מה שמסר במשטרה הוא אמת (עמ' 8, ש' 6 ו- 14). אמיר ספר תחילה כי הנאשם הלך למספר דקות וחזר תוך שהוא טוען כי היה עם תיק עת שהלך ועת שחזר, אך בעמ' 9, ש' 10-12, מסר שהנאשם הלך וחזר עם שקית או תיק.

בשלב מסוים מסר אמיר כי הוא מתקשה להעיד (עמ' 19, ש' 22-23). אמיר ספר כי הנאשם נעצר לפניו והוא היה במעצר כארבעה ימים לפני שהוא נעצר. לגרסתו, הוא נעצר לאחר שהנאשם "נפל עם מדובב", (עמ' 20, ש' 13) ובהמשך הודה שהוא קשור לעבירת השוד, (עמ' 21 ש' 2, 20 ו- 31), שם אמר כי הם חזרו מהמקום לשכונה בקטנוע. העד אישר כי הם נסעו "מהשווארמה" ועד "לתל עמל", כשהנאשם נוהג בקטנוע, שם הנאשם ירד והשאיר את המפתחות ואז אמיר התיישב כנהג בקטנוע של הנאשם תוך שהוא חובש קסדתו של הנאשם, עמ' 23, ש' 22 ואילך. כשהוטחה באמיר הטענה כי הוא זה שתקף ושדד את המתלוננת, הוא ענה בשלילה.

52. מכל האמור לעיל, עולה כי הוכח במידה הדרושה בהליך פלילי שהנאשם והאחר, השתתפו יחדיו בביצוע השוד כנגד המתלוננת ושדדו את כספה ורכושה המפורט בכתב האישום.

לעניין השימוש באלימות:

53. הגם שבתשובת הנאשם לאישום אין התייחסות וליתר דיוק אין הכחשה לשימוש באלימות כלפי המתלוננת, אפנה לעדות גב' חיה מוגרבי, שעדותה הוגשה בהסכמה - ת/62, ש' 2 עד 10), שם תיארה העדה את התנהלות השודד בהא לישנא:

"... היום בשעה 16:30 שמעתי צעקות הסתכלתי מהחלון ראיתי בחור תוקף אישה מבוגרת הוא משך לה בתיק ובעט בה עם הרגליים והיא ניסתה למשוך את התיק היא הייתה על הרצפה ומשכה את התיק הוא הצליח למשוך לה את התיק כשהוא רץ מהבניין מהכניסה נפלו שטרות שהיו בתיק הוא אסף את השטרות והמשיך לרוץ ואז שוב נפלו לו שטרות והוא אסף גם אותם על(ה) על קטנוע שחור שחיתה לו בצד ונסעו לכיוון הגיבורים" (ראו גם עדות נטלי מוגרבי ת/61 ו- ת/24 ההודעה הטלפונית למוקד 100, וכן עדות גב' לבנה לוי ת/60).

זאת ועוד עיון בת/59 סיכום מלר"ד מבית חולים רמב"ם בעמ' 4 נרשם מפי המתלוננת כי היא נשדדה על ידי שני אנשים שחלפו על אופנוע וריססו אותה בגז מדמיע וגנבו את תיקה.

העדה התלוננה על צריבה בעיניים וטשטוש בראייה. ראו גם דו"ח טיפול עיניים בעמ' 2. לעניין זה אפנה גם למזכר ת/44 וכן ת/39, ת/39א, ת/38 והתמונות שצורפו למזכר.

דין והכרעה:

54. מכלל הראיות שהובאו לעיל ניתן לקבוע מעל לכל ספק סביר כי הנאשם והאחר נסעו על אופנוע כשהנאשם נוהג באופנוע והאחר יושב מאחוריו, מתוך מטרה ותכנון מוקדם לשדוד את המתלוננת.

אמנם לא הונחה בפניי ראיה מפורשת שהיה תכנון, אך ניתן להסיק זאת מנסיבות ביצוע השוד כי הרי סוף מעשה במחשבה תחילה.

הוכח כי הנאשם אסף את האחר בהדר, נסעו ביחד אל המקום בו הייתה המתלוננת, עקבו אחריה עד שעלתה למונית, נסעו בעקבות המונית והגיעו למקום בו ירדה מהמונית.

הנאשם ירד מהאופנוע והמתין למתלוננת בפתח הכניסה לבניין בו מתגוררת, וכשזו הגיעה, הוא התנפל עליה, תקף אותה בידיו וברגליו, משך בכוח את התיקים מאחזיתה ולמרות התנגדותה, כשבמהלך המאבק היא נפלה ארצה והנאשם המשיך לבעוט בה ברגליו עד שהצליח להוציא מידיה את תיקה.

55. עוד הוכח כי בתיקים היה כסף שבחלקו נפל תוך כדי מנוסת הנאשם, וזה לא ויתר אסף את הכסף כל פעם שנפלו מספר שטרות (פעמיים לפחות על פי עדות הגב' חיה מוגרבי) וכן גנב גם את הטלפון הנייד של המתלוננת כשבהמשך הוא הכניס לתוכו את הסיים שלו ודיבר באמצעותו הן במהלך נסיעתו לעפולה והן במהלך נסיעתו לנהריה וכי הסבריו להגעת הסיים לטלפון שלו אין בהם אמת ואפילו אבק של אמת. גרסתו שקרית ובלתי אמינה לחלוטין.

56. כלל הראיות קושרות את הנאשם לשוד באופן ברור וחד משמעי וכי כל ניסיונותיו להרחיק את עצמו מהעבירה המיוחסת לו היו כושלים.

המאשימה הביאה שרשרת של ראיות טובות ומהימנות, ראיות שיש בהן כדי להוביל אל המסקנה שבלתה אין, והיא שהנאשם הוא זה ששדד את המתלוננת וגנב את כספה ביחד עם האחר.

ראיות המאשימה טובות ומהימנות כשבחלקן כוללות הודאות של הנאשם או של האחר בין באופן חלקי ובין באופן ברור, ראיות שיש בהן כדי להוכיח את המיוחס לנאשם מעל לכל ספק סביר.

עוד יש לומר כי המדובר בראיות שהן נדבך אחרי נדבך כמו חלקי פסיפס שחיבורן יחדיו יוצר את התמונה השלימה והאמתית לאירוע השוד.

57. ברי לכל בר בי רב, כי אין אמת בפיו של הנאשם. עדותו רצופה בשקרים ובתירוצים שאין בינם לבין המציאות כל קשר.

עולה בברור כי כל ראיה המסבכת אותו תירץ אותה הנאשם בדרכו, גם אם התירוץ עומד בסתירה לראיות מהותיות הקיימות בענייננו, כך שלא ניתן לתת בו כל אימון.

מיותר לציין שגם הנאשם הודה בעדותו בפניי ששקר רבות במהלך החקירה בתיק זה.

58. אין לטענותיו של הנאשם כפי שעלו מסיכומיו, כל יסוד ואף לא מתיישבות עם המציאות, כפי שהוכחה בפניי.

הסנגור טען כי הנאשם נהג בקטנוע משום שהוא בבעלותו וכמי שיש לו רישיון נהיגה, כך שלדעתו, מעובדות אלו ניתן להסיק שמי שתקף את המתלוננת ושדד אותה, זה היה אמיר - האחר. אין לקבל טענה זו.

המדובר בשני אנשים שלא הקפידו על קיום הדין. אם הם שדדו את המתלוננת מדוע להקפיד בנהיגת קטנוע על פי הוראות הדין.

מכל מקום קיימות ראיות טובות מאוד שיש בהן כדי לבסס את הקביעה כי הנאשם היה זה שתקף ושדד את המתלוננת.

59. בסיכומי הנאשם, נתבקש בית המשפט לקבוע כי הנאשם נהג בקטנוע ואמיר ביצע את השוד, כך שלא הייתה לנאשם כל מודעות לעבירה זו. לא ברור איך יכל הנאשם לטעון טענה זו, בסתירה לראיות המהותיות המסבכות אותו בשוד לרבות הכנסת הסיים שלו למכשיר הנייד של המתלוננת והשימוש בו במהלך הנסיעה לעפולה ובהמשך לנהריה.

בין אם השוד בפועל בוצע על ידי אמיר, וזו לא דעתי כי לפי מה שהובא בפניי ההפך הוא הנכון, הרי המאשימה יחסה לנאשם ביצוע השוד בצוותא חדא עם האחר, מכל מקום, העובדות שהוכחו מבססות את הטענה כי השוד בוצע על ידי שניהם בצוותא חדא וכי גם בדרך זו ניתן לקבוע כי העבירות שיוחסו לנאשם הוכחו במידה הדרושה בהליך פלילי.

60. על כן, ועל יסוד ראיות המאשימה שלטעמי, הן ראיות טובות, אמינות וחד משמעיות, ניתן לקבוע כי המאשימה הוכיחה מעל ומעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום שיש בהן כדי לבסס את הרשעת הנאשם בדיון.

61. על כן, אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו.

ניתנה היום, כ"ו אדר ב' תשע"ט, 02 אפריל 2019, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אמיר אליאל, הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד הגב' מונא אבו אליונס-חטיב בשם ומטעם עו"ד תלחמי.